

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej

11 – 100 Lidzbark Warmiński, ul. Akacyjowa 7

NIP 743-107-67-44

tel. (89) 767 80 49

fax (89) 767 80 50

e-mail: mopslw@mopslw.pl

www.mopslw.pl

**Miejski Ośrodek
Pomocy Społecznej**
11-100 Lidzbark Warmiński
ul. Akacyjowa 7
tel./fax 89 767 80 50, 89 767 80 49

Informacja

roczna z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej za 2025 rok

Zadanie realizowane jest na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (j. t. Dz. U. 2025 poz. 49 ze zm.)

Gminny Program Wspierania Rodziny

- Uchwałą XXIX/597/2023 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 20 grudnia 2023 roku, uchwalony został 3-letni „Gminny Program Wspierania Rodziny na lata 2024-2026”, który jest realizowany przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, przy współpracy z innymi podmiotami działającymi na polu wspierania rodziny.

W zakresie wspierania rodzin pomoc społeczna współpracuje między innymi z: placówkami oświatowymi, służbą zdrowia: lekarzami, pielęgniarkami środowiskowymi, położnymi, psychologami, terapeutami, Ośrodkiem Środowiskowej Opieki Psychologicznej i Psychoterapeutycznej dla dzieci i młodzieży, policją, kuratorami sądowymi, Bankiem Żywności, Miejską Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie, Środowiskowym Ośrodkiem Profilaktyczno-Terapeutycznym "Promyk" prowadzonym przez Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Lidzbarskiej, świetlicą parafialną PRZYTULISKO, Stowarzyszeniem Lions Club Krasicki Lidzbark Warmiński, Warmińsko-Mazurskim Stowarzyszeniem Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Prawnej Sapere Aude, Starostwo-nieodpłatna pomoc prawna, Caritas, Ośrodkiem Aktywizacji Zawodowej i Wsparcia Rodziny, Powiatowym Urzędem Pracy, Zespołem Interdyscyplinarnym ds. przeciwdziałania przemocy domowej, Administracją Budynków Komunalnych, Parafią św. Piotra i Pawła w Lidzbarku Warmińskim, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, prywatnymi darczyńcami. MOS/MOW, Gabinetem diagnostyczno – terapeutycznym zaburzeń integracji sensorycznej i terapii ręki Joanna Szewalje „Topek”, HelpKids – diagnoza i terapia dziecka, Elite Fight Club Lidzbark Warmiński (MMA), Progres, Polonia (piłka nożna).

I. Asystent rodziny

W 2025 r. zatrudnionych było 3 asystentów rodziny.

- jeden asystent rodziny zatrudniony na umowę o pracę na rzecz rodzin przepracował 1295 godzin;
- jeden asystent rodziny zatrudniony na umowę o pracę na rzecz rodzin przepracował 1712 godzin;
- jeden asystent rodziny zatrudniony na umowę o pracę na rzecz rodzin przepracował 1300 godzin, zatrudniony do 31.10.2025 r. w jego miejsce;

- jeden asystent rodziny zatrudniony na umowę o pracę od 26.11.2025 r. na rzecz rodzin przepracował 192 godziny;

Łącznie w 2025 roku asystenci rodziny na rzecz rodzin przepracowali – 4499 godzin.

Środki na realizację tego zadania pochodziły ze środków własnych gminy oraz z rządowego programu wspierania rodziny „Asystent rodziny w 2025r.” – w ramach środków Funduszu Pracujących w planie finansowym Funduszu Pracy na 2025r. przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”. Kwota środków z umowy zawartej pomiędzy Wojewodą a JST na realizację zadań w ramach Programu wyniosła ogółem 5510zł. (zwrócono do Urzędu kwotę 950 zł), wydana kwota 4560 zł.

Asystenci rodziny udzielali wsparcia rodzinom doświadczającym trudności w zakresie wychowania, warunków bytowych oraz innych wyzwań, które mogą prowadzić do zagrożenia wykluczeniem społecznym.

Wsparciem asystenta rodziny objęto – **30 rodzin** (115 osób, w tym 64 dzieci + 4 dzieci pełnoletnich pozostających na utrzymaniu rodziców) tj:

1. Samotna matka z jednym dzieckiem - 3 rodziny
2. Samotna matka z jednym dzieckiem z niepełnosprawnością – 2 rodziny
3. Samotna matka z dwójką dzieci – 1 rodzina
4. Samotna matka z dwójką dzieci, w tym jedno dziecko z niepełnosprawnością – 2 rodzina
5. Samotna matka z trójką dzieci – 1 rodzina
6. Konkubinat z 5 dzieci, w tym jedno dziecko z niepełnosprawnością – 1 rodzina
7. Samotny ojciec z 2 dzieci – 1 rodzina
8. Samotny ojciec z 4 dzieci, w tym dwoje dzieci z niepełnosprawnością – 1 rodzina
9. Samotny ojciec z 3 dzieci, w tym dwoje dzieci z niepełnosprawnością – 1 rodzina
10. Konkubinat z 1 dzieckiem – 2 rodziny
11. Konkubinat z 1 dzieckiem, w tym jedno dziecko z niepełnosprawnością – 1 rodzina
12. Konkubinat z 2 dzieci – 1 rodzina
13. Małżeństwo z 1 dzieckiem – 2 rodziny
14. Małżeństwo z 1 dzieckiem z niepełnosprawnością – 2 rodziny
15. Małżeństwo z 2 dzieci – 4 rodziny
16. Małżeństwo z 3 dzieci – 1 rodzina
17. Małżeństwo z 4 dzieci – 3 rodziny
18. Małżeństwo z 4 dzieci, w tym troje dzieci z niepełnosprawnością – 1 rodzina

W tym:

1. Ustawa „Za życiem” – konkubinat z 5 dzieci, w tym jedno dziecko z niepełnosprawnością – 1 rodzina
2. samotna matka, której dziecko przebywa w rodzinie zastępczej – 2 rodziny
3. małżeństwo z 2 dzieci, w tym jedno dziecko przebywa u ojca biologicznego oraz jedno dziecko przebywa w rodzinie zastępczej – 1 rodzina
4. małżeństwo z 1 dzieckiem, przy czym dwoje dzieci matki z wcześniejszych związków przebywa w pieczy zastępczej - 1 rodzina.
5. małżeństwo z 5 dzieci, w tym jedno dziecko przebywa u ojca biologicznego – 1 rodzina

Praca asystentów rodziny polegała między innymi na:

- udzielaniu pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów wychowawczych z dziećmi;
- udzielaniu pomocy w nabywaniu nowych umiejętności wychowawczych rodziców;
- udzielaniu pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów socjalnych;
- udzielaniu pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów psychologicznych;
- udzielaniu pomocy rodzinom, w których występuje przemoc;
- udzielaniu pomocy w integracji rodziny;
- udzielaniu pomocy rodzinom w zdobyciu umiejętności prawidłowego prowadzenia gospodarstwa domowego, min. nauce gotowania, utrzymywania czystości w mieszkaniu;
- trening budżetowania - racjonalnego gospodarowania środkami pieniężnymi;
- udzielaniu pomocy rodzinom w redagowaniu pism urzędowych;
- udzielaniu pomocy członkom rodziny w poszukiwaniu, podejmowaniu i utrzymywaniu pracy zarobkowej;
- wspieraniu w aktywności społecznej rodzin;
- motywowaniu członków rodzin do podnoszenia kwalifikacji zawodowych;
- motywowaniu członków rodzin do udziału w programie Szkoła dla rodziców i wychowawców;
- kierowanie podopiecznych do Ośrodka Aktywizacji Zawodowej i Wsparcia Rodziny;
- motywowaniu członków rodzin do podjęcia terapii w związku z chorobą alkoholową rodzica;
- motywowaniu rodziców do kontynuowania leczenia z uwagi na chorobę psychiczną;
- wzmacnianiu roli i funkcji rodziców;
- podnoszeniu świadomości w zakresie planowania oraz funkcjonowania rodziny;
- przeciwdziałaniu marginalizacji i degradacji społecznej rodziny;
- wspieraniu członków rodziny podczas wizyt w urzędach i szkołach oraz w relacjach z urzędnikami;
- wspieraniu członków rodziny podczas wizyt lekarskich oraz w relacjach ze służbą zdrowia;
- wspieraniu członków rodziny podczas interwencji policji;
- wspieraniu w zakresie edukacji dzieci – pomoc w organizacji nauki, kontaktach ze szkołą, rozwiązywaniu problemów wychowawczych oraz edukacyjnych;

- mediacjach rodzinnych – pomoc w rozwiązywaniu konfliktów między członkami rodziny, w tym sporów rodzicielskich i międzypokoleniowych;
- koordynowaniu dostępu do pomocy instytucjonalnej – kierowanie rodzin do organizacji pozarządowych, domu samotnej matki, specjalistycznych poradni oraz grup wsparcia;
- edukacji w zakresie zdrowia i profilaktyki – promowanie zdrowego stylu życia, higieny zasad prawidłowego żywienia oraz profilaktyki chorób;
- wspieraniu w organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży – pomoc w znalezieniu zajęć pozalekcyjnych, rozwijaniu pasji i zainteresowań, motywowaniu do udziału w Klubie Młodzieży;
- monitorowaniu sytuacji rodzinnej i postępów w poprawie funkcjonowania rodziny – regularna ocena sytuacji oraz dostosowywanie form pomocy do bieżących potrzeb;
- pomocy w adaptacji rodzin w trudnej sytuacji życiowej – wsparcie dla rodzin po rozwodzie, utracie bliskiej osoby, migracji lub innych kryzysach życiowych;
- tworzeniu lokalnych sieci wsparcia – współpraca z sąsiedztwem, instytucjami i organizacjami, aby stworzyć środowisko sprzyjające integracji i samodzielności rodzin;
- wspieranie rodzin, których dzieci przebywają w pieczy zastępczej lub placówce, w przygotowaniu do powrotu dziecka i w realizacji warunków reintegracji
- współpracy z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie, mającej na celu powrót dzieci do rodziny biologicznej w tym poprawę funkcjonowania rodziny;
- udzielanie wsparcia w zakresie załatwiania spraw dotyczących świadczeń oraz kompletowania dokumentacji niezbędnej do ich uzyskania, w tym w szczególności świadczenia wychowawczego, zasiłków, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, dodatków mieszkaniowych oraz spraw alimentacyjnych, wraz z pozyskiwaniem wymaganych zaświadczeń i oświadczeń;
- podejmowanie działań wspierających w zakresie organizacji opieki nad dzieckiem, w tym pomoc w zapisach do żłobka lub przedszkola, ustalaniu i koordynowaniu dowozów, monitorowaniu realizacji badań profilaktycznych i szczepień oraz porządkowaniu dokumentacji związanej z edukacją dziecka;
- podejmowanie działań wspierających rodziny w ograniczaniu zadłużeń oraz utrzymaniu stabilności mieszkaniowej, w tym współpraca z Administracją Budynków Komunalnych;
- udzielanie wsparcia rodzinom wychowującym dzieci z niepełnosprawnością, w tym pomoc w uzyskaniu orzeczeń oraz świadczeń, współpraca z poradniami i placówkami rehabilitacyjnymi, a także wsparcie w organizacji sprzętu i usług niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania dziecka;
- współpraca z kuratorami sądowymi oraz przygotowywanie i przekazywanie informacji na rzecz właściwych instytucji, zgodnie z potrzebami wynikającymi z sytuacji rodziny oraz prowadzonej dokumentacji pracy z rodziną.

Asystenci rodziny w 2025 r. zorganizowali dwa cykle warsztatów edukacyjnych dla rodziców pod wspólną nazwą „Rodzina to rozmowa. Odkryj moc komunikacji”. Działania miały charakter psychoedukacyjny i wspierający. Ich celem było wzmacnianie kompetencji wychowawczych rodziców oraz poprawa komunikacji i relacji w rodzinie poprzez pracę na przykładach z codziennego funkcjonowania. Zajęcia odbywały się w kameralnych warunkach, sprzyjających swobodnej wymianie doświadczeń i zdobywaniu praktycznej wiedzy przydatnej w codziennym funkcjonowaniu rodziny.

Pierwszy cykl obejmował spotkania poświęcone zagadnieniom komunikacji w rodzinie, w tym tematowi budowania porozumienia z dzieckiem, podstawom skutecznej komunikacji, komunikacji bez przemocy, rozwiązywaniu konfliktów rodzinnych, komunikacji z dziećmi na różnych etapach rozwoju oraz budowaniu zaufania i więzi w rodzinie. Podsumowaniem pierwszego cyklu spotkań był wspólny wyjazd integracyjny dla rodziców i dzieci, w ramach którego zorganizowano spływ rzeką Krutynią. Wyjazd był okazją do budowania więzi rodzinnych, wzmacniania współpracy w rodzinie oraz rozwijania umiejętności komunikacji w sytuacjach wymagających wspólnego działania i wzajemnego wsparcia.

Drugi cykl koncentrował się na pogłębianiu umiejętności komunikacyjnych w rodzinie, w szczególności w obszarze rozpoznawania i nazywania emocji, unikania komunikacyjnych pułapek i raniących sformułowań, stawiania granic w sposób jasny i spokojny, budowania relacji przez codzienne rytuały, otwierania rozmowy z dzieckiem w sytuacji wycofania oraz komunikacji w sytuacjach trudnych, takich jak kryzysy i zmiany. W cyklu poruszono również temat relacji między rodzeństwem i sposobów wspierania dzieci w tym obszarze. Podsumowaniem drugiego cyklu spotkań były zorganizowane dwa spotkania warsztatów bożonarodzeniowych z udziałem rodziców i dzieci, ukierunkowane na wspólne działania, wzmacnianie relacji oraz tworzenie pozytywnych doświadczeń rodzinnych. Spotkania sprzyjały rozmowie o potrzebach członków rodziny, budowaniu bliskości oraz rozwijaniu umiejętności współpracy w codziennych sytuacjach.

W ramach obu cykli podejmowano rozmowy dotyczące wpływu alkoholu na funkcjonowanie rodziny, w tym jego związku z nasileniem konfliktów, obniżeniem bezpieczeństwa domowników oraz trudnościami w realizacji ról rodzicielskich.

W warsztatach łącznie uczestniczyło 21 osób dorosłych oraz 33 dzieci. Spotkania odbywały się dwa razy w miesiącu.

Przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej działała Grupa Samopomocowa „Feniks”, prowadzona przez asystenta rodziny i skierowana do osób doświadczających przemocy domowej oraz osób zagrożonych przemocą. Celem grupy było zapewnienie bezpiecznej przestrzeni do wzajemnego wsparcia, wzmacnianie poczucia sprawczości i bezpieczeństwa, a także rozwijanie umiejętności potrzebnych do radzenia sobie w sytuacjach trudnych oraz w codziennym funkcjonowaniu po doświadczeniach przemocy.

W trakcie spotkań uczestnicy pracowali nad rozpoznawaniem własnych potrzeb i granic, sposobami reagowania w sytuacjach kryzysowych, komunikacją oraz konstruktywnym rozwiązywaniem konfliktów. Podczas spotkań podejmowano również temat przeciwdziałania problemom alkoholowym, jako jednego z czynników ryzyka eskalacji przemocy w rodzinie, w tym przekazywano informacje o możliwościach leczenia uzależnień oraz formach wsparcia oferowanych przez instytucje właściwe w tym zakresie. Omawiano również dostępne formy pomocy i możliwości korzystania ze wsparcia instytucjonalnego.

W spotkaniach łącznie uczestniczyło 10 osób. Spotkania odbywały się raz w miesiącu.

12 rodzin objętych było wsparciem asystentów rodziny na podstawie postanowienia Sądu.

Wśród rodzin zobowiązanych przez Sąd do współpracy z asystentem rodziny widoczne było zróżnicowanie zaangażowania. 4 rodziny wykazywały zmienne zaangażowanie lub unikały współpracy, mimo wcześniejszego podpisania oświadczenia o wyrażeniu zgody na wsparcie. W części przypadków obserwowano okresową aktywizację, szczególnie w czasie poprzedzającym sporządzenie i złożenie półrocznych sprawozdań, kiedy rodziny podejmowały działania ukierunkowane na poprawę sytuacji. Po złożeniu sprawozdań często następował spadek motywacji oraz narastała niechęć do kontynuowania współpracy. Jednocześnie 5 rodzin realizowało ustalone działania zgodnie z przyjętymi celami i ustaleniami. 3 rodziny współpracowały na niskim poziomie, w sposób pozorowany: deklarowały podjęcie konkretnych kroków, jednak w praktyce nie wdrażały ustaleń i nie doprowadzały działań do końca.

W 14 rodzinach objętych wsparciem asystenta rodziny praca przebiegała prawidłowo i bez zakłóceń, dając pozytywne efekty w postaci poprawy niektórych dziedzin życia.

Efekty pracy asystentów z rodzinami oceniane są:

- na bardzo wysokim poziomie oceniono pracę w 9 rodzinach objętych wsparciem asystenta rodziny. Członkowie rodzin aktywnie angażowali się w działania, wykazując otwartość i gotowość do korzystania z oferowanej pomocy. Ustalone zadania oraz wspólnie zaplanowane działania realizowali samodzielnie lub przy minimalnym wsparciu asystenta. Podopieczni dążyli do zmiany sposobu postrzegania siebie oraz swoich dotychczasowych postaw wobec dzieci, a także do rozwijania kompetencji wychowawczych. Podejmowali wysiłek, aby zdobywać nowe umiejętności i podejmować bardziej świadome, konstruktywne decyzje, sprzyjające bezpieczeństwu i prawidłowemu rozwojowi dzieci, zarówno w bieżącym funkcjonowaniu rodziny, jak i w perspektywie przyszłości. Rodziny wyrażały również chęć kontynuowania współpracy z asystentem rodziny.

- na poziomie dość dobrym oceniono współpracę w 5 rodzinach. Członkowie tych rodzin angażowali się w działania w ograniczonym zakresie, jednocześnie nie ujawniając w pełni wszystkich trudności, z jakimi się mierzyli. Podopieczni byli skłonni do współpracy w rozwiązywaniu problemów, jednak często na własnych warunkach i w tempie, które nie zawsze pozwalało na konsekwentną realizację ustaleń. Najczęściej występujące trudności dotyczyły braku umiejętności zarządzania budżetem domowym, deficytów w zakresie kompetencji wychowawczych oraz problemów z poruszaniem się po instytucjach i redagowaniem pism urzędowych. Wsparcie obejmowało pomoc w przygotowywaniu i składaniu różnego rodzaju dokumentów, m.in. podań, wniosków, pozwów sądowych, odwołań, formularzy, CV oraz listów motywacyjnych. Ponadto asystenci rodziny towarzyszyli podopiecznym podczas wizyt w urzędach oraz u lekarzy. Rodziny deklarowały gotowość do dalszej współpracy z asystentem rodziny.

- w 10 rodzinach oceniono pracę na poziomie średnim, kontakt z asystentem rodziny był utrzymywany w sposób ciągły, jednak często miał charakter powierzchowny i niesystematyczny pod względem treści. Rodziny nie zgłaszały na bieżąco trudności ani nie informowały o narastających problemach, co ograniczało możliwość wczesnej reakcji i planowego działania. Dopiero w sytuacjach kryzysowych, zgłaszały się po pomoc, oczekując szybkiego wsparcia i doraźnych rozwiązań. Współpraca miała przy tym charakter zmienny: w okresach, gdy rodzinom na czymś zależało, podejmowały działania i kontakt, po czym

następowało wycofanie, szczególnie wtedy, gdy ustalenia wymagały większego wysiłku, konsekwencji lub były dla nich zbyt angażujące. W części przypadków oczekiwania rodzin wykraczały poza zakres wsparcia i dotyczyły częściowego wyręczenia w obowiązkach oraz w załatwianiu spraw.

W tych rodzinach najczęściej występowały trudności w zarządzaniu budżetem domowym, deficyty w zakresie kompetencji wychowawczych oraz ograniczona samodzielność w poruszaniu się po instytucjach i redagowaniu pism urzędowych. Wsparcie obejmowało pomoc w przygotowywaniu i składaniu dokumentów, m.in. podań, wniosków, pozwów sądowych, odwołań, formularzy oraz CV. Dodatkowo asystenci rodziny towarzyszyli podopiecznym podczas wizyt w urzędach, placówkach medycznych oraz szkołach. Wszystkie rodziny zadeklarowało chęć kontynuowania współpracy z asystentem rodziny.

- w 5 rodzinach współpraca oceniona została na poziomie niskim - zaangażowanie rodzin miało charakter sporadyczny i ograniczało się głównie do deklaracji, bez konsekwentnej realizacji ustaleń. Występowały trudności w utrzymaniu regularnych spotkań, w tym odwoływanie lub przekładanie terminów oraz brak działań podejmowanych przez rodziny pomiędzy kontaktami z asystentem rodziny. Zauważalna była również ograniczona gotowość do podejmowania odpowiedzialności za wprowadzanie zmian, a także przenoszenie oczekiwań na instytucje lub osoby trzecie. W części przypadków odnotowano minimalizowanie zgłaszanych trudności lub niepełne przekazywanie informacji o sytuacji rodzinnej, co utrudniało rzetelną diagnozę oraz planowanie działań pomocowych. Ponadto, w tych rodzinach często pojawiały się oczekiwania dotyczące wyręczenia w obowiązkach i załatwianiu spraw, zamiast współpracy ukierunkowanej na stopniowe wzmacnianie samodzielności.

Najczęściej występujące problemy dotyczyły trudności w zarządzaniu budżetem domowym, deficytów w zakresie kompetencji wychowawczych oraz ograniczonej samodzielności w poruszaniu się po instytucjach i redagowaniu pism urzędowych. Wsparcie obejmowało działania motywujące, przypominanie i monitorowanie ustaleń, pomoc w przygotowywaniu i składaniu dokumentów oraz towarzyszenie podczas wizyt w urzędach, placówkach medycznych i szkołach. Efekty podejmowanych działań były ograniczone z uwagi na niski poziom zaangażowania rodzin oraz brak systematyczności w realizacji ustaleń.

- 1 rodzina nie podejmowała współpracy z asystentem rodziny, mimo podejmowanych przez niego wielokrotnych prób nawiązania kontaktu i udzielenia wsparcia.

W 4 rodzinach zakończono współpracę z asystentem rodziny. W 2 przypadkach zakończenie wynikało ze zmiany miejsca zamieszkania. W pozostałych 2 rodzinach współpracę zakończono z uwagi na zaprzestanie współpracy ze strony rodziny. Jednocześnie jedna z tych rodzin, na własny wniosek, powróciła do współpracy z asystentem rodziny.

II. Współfinansowanie pobytu dzieci w rodzinach zastępczych i w placówkach opiekuńczo-wychowawczych

W pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej, gmina współfinansuje wydatki związane z tym zadaniem, na poziomie 10%, w drugim roku na poziomie 30%, w trzecim i następnych na poziomie 50%, za każde dziecko.

W 2025 roku opłacono:

- pobyt w rodzinach zastępczych za 53 dzieci, na łączną kwotę **476.237,62 zł**
- pobyt w Placówce opiekuńczo- wychowawczej za 4 dzieci, na łączną kwotę **101.624,24 zł**

Asystenci rodziny i pracownicy socjalni systematycznie biorą udział w spotkaniach zespołów oceniających sytuację dzieci przebywających w placówce opiekuńczo – wychowawczej „Mój Dom” w Ornece i rodzinach zastępczych. Spotkania organizowane są przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Lidzbarku Warmińskim z siedzibą w Ornece. Mają na celu podjęcie wspólnych działań na rzecz poprawy funkcjonowania rodzin. Ponadto rozpatrywana jest możliwość powrotu dzieci do rodzin biologicznych.

Prowadzona jest również ścisła współpraca z Koordynatorami rodzinnej pieczy zastępczej.

Na podstawie informacji źródłowych sporządziły:

Katarzyna Olszańska
Angelika Politykin
Martyna Kowalczyk
Alicja Rymkiewicz

Sprawdził:

Kierownik Działu Pomocy Społecznej
Jadwiga Daukszewicz

DYREKTOR
Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
Pastuła
Agnieszka Pastuła